

ČASOPIS PŘIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XIII. ČÍSLO 8 AUGUST 2005

Dialóg človeka - Rozhovor s Mgr. M. Karpišom - VP 2005
Z táborov - Adorácie rodín - Program Mariánskej púte

Vnútny predpoklad pre dialóg človeka

„Poznaj sám seba.“ Túto vetu vyslovil už Sokrates, ktorý tvrdil, že život, v ktorom neuvažujeme, ani nestojí za to, aby sme ho žili. (porov. LONGOVÁ ANNE, Umenie načúvať, Dobrá kniha, Trnava 2002, s. 25) Človek sa tiež musí na svoj dialóg pripraviť, podobne ako to platí aj v komunikácii Cirkvi. Rozprávať sa sám so sebou sa vo všeobecnosti považuje za mentálnu poruchu. Avšak určitým spôsobom človek musí vedieť viesť dialóg sám so sebou, musí vedieť uvažovať a rozmyšľať, ak chce byť plodným navonok. Mal by sa vedieť ponoriť do uvažovania nad rozličnými úrovňami svojho bytia, svojho vnútorného sveta.

Nie je to jednoduché, ale paradoxne práve týmto sa človek stáva prístupnejším a chápacejším k iným ľu-

ďom. (porov. LONGOVÁ ANNE, Umenie načúvať, s. 25-26) Len v tichu a stretnutí samého so sebou človek prichádza na veci, ktoré predtým vo svojom vlastnom vnútri nepostrehol. Vtedy začína byť otvorený a chápacejší k ľuďom okolo seba, začína si uvedomovať, že aj v ostatných pôsobia faktory, ktoré navonok nie sú zjavné, pochody, ktoré sú povrchnému oku úplne skryté. Preto je „umenie načúvať“ umením v pravom zmysle slova a málokto ho ovláda. Od každého sa však žiada, aby v rámci svojich možností bol schopný vypočuť svojho partnera v dialógu, aby sa ho snažil pochopiť a pozrieť sa na problém aj z jeho pohľadu. Dispozícia Mojžiša – dispozícia počúvať – je prvou a nevyhnutnou podmienkou každého správneho dialógu.

Vonkajší prejav človeka pri dialógu

Boh vedie svoj dialóg vo vnútri i navonok, taktiež aj človek sa má snažiť o správny vzťah a prejav voči svojmu bližnému. Zaiste, ak má človek vnútornú dispozíciu počúvať, o čom sme hovorili, veľmi mu to pomôže, aby bol obľúbeným a považovaným za dobrého partnera v dialógu. Ďalšie časti našich úvah o dialógu by mohli ponúknuť „návod“ na správnu komunikáciu, ako „stavbu“ postavenú na základoch počúvania.

Pritom vychádzame z toho, čo sa nám „vyplavilo“ pri úvahách, ako viedol Boh s ľudstvom svoj dialóg. Budeme teda hľadať, kde sú v psychologických zásadách správneho dialógu skryté prvky, ktoré používa vo svojej komunikácii Boh.

Text: Michal Masný, kaplán

Eucharistia - prameň a vrchol kresťanského života

(Desiata - jubilejná duchovná obnova v Prievidzi)

Takto znela hlavná téma pred pár dňami skončenej desiatej jubilejnej duchovnej obnovy (DO) v Prievidzi. Organizovalo ju miestne Ružencové bratstvo. Keďže bola jubilejná, pozvali sme na ňu všetkých doterajších exercitátorov. Prišli dvaja - P. Humbert Virdzek, dominikán., ktorý začínal v r.1996 formou duchovných cvičení a P. Vladimír Kasan, benediktín, ktorý mal u nás 7., 8. a 9. duchovnú obnovu. Don Andrej Paulíny, salezián, mal u nás 5. a 6. DO, no krátko po dovŕšení 80-ky v tomto roku si ho Pán povolal k sebe. Štvrtého exercitanta P. Vincenta Chodoviča, pallotína, sa nám v Poľsku nepodarilo nakontaktovať.

Dvaja exercitanti P. Humbert a P. Vladimír nám tak v piatich prednáškach a troch homíliách hovorili o Eucharistii, priblížili nám Eucharistiu v dejinách spásy, hovorili o liturgickom slávení Eucharistie, o účinkoch Eucharistie, o Márii ako „Eucharistickej žene“, o učení Jána Pavla II. o Eucharistii a iné.

Trojdný program jubilejnej DO obsahoval aj osobitný program Hodiny Božieho milosrdenstva, adoráciu Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej, večeradlo modlitby s Pannou Máriou, modlitby sv. ruženca a samozrejme sv. omše.

Časť programu bola v kostole

sv. Bartolomeja a dopoludňajšia časť v sobotu a v nedeľu v aule VŠ dopravnej. Kostol bol vo všetkých troch dňoch zaplnený a v aule bolo v sobotu cez 200 účastníkov, v nedeľu o niečo menej. Potešujúce je, že sa tejto DO okrem veriacich z prievidzského dekanátu, zúčastnilo niekoľko z bojnického dekanátu, s nimi aj členovia Rodiny Nepoškrvnej. Účastníci prišli aj zo vzdialenejších miest - Preselian, Košce, Rybníka n. Hr., Skačian, Pažite a Badína.

A t m o s f é r a v priebehu celej jubilejnej DO bola jedinečná a účastníci boli podľa ich vyjadrení s priebehom obnovy veľmi spokojní.

Príprava Duchovnej obnovy dala zabráť, no s pomocou toľkých ochotných ľudí sa všetko podarilo zvládnuť. Vďaka patrí predovšetkým Márii Melicheríkovej, Tiborovi Nedeliakovi, Matilde Čiamporovej, ženám z kolektívu upratovačiek, miništrantom Peťovi a Maťovi, p. Ing. Bobušovi, sestram Kulichovej a Mikulovej a mnohým iným.

Jubilejná Duchovná obnova teda skončila. Veľa sme sa dozvedeli o Eucharistii, oslavovali sme ju a budeme i naďalej.

Prosme Pána, aby zrno, zasiaté do nás počas duchovnej obnovy vzkĺčilo a prinieslo hojnú úrodu.

Málik

DNES NA SLOVÍČKO DNES NA SLOVÍČKO S MGR. MARTINOM KARPIŠOM, VEDÚCIM MINIŠTRANTOV V KLÁŠTORE PIARISTOV.

Miništruje od novembra 1976, aj keď sa narodil iba 27.4.1972. Bratia Ondrej a Ján miništrovali od necelých 4 rokov. Martin hovorí: „Do kostola ma priviedli rodičia prvýkrát ešte za pátra Bednárika.“

Martin je absolventom Univerzity Mateja Bela, odbor história-geografia. Je to pedagogický smer, v ktorom má mnoho možností ako vyznať Krista pred žiakmi. Tvrdí, že Boh by mal byť cieľom poznania človeka - Boh ako absolútna múdrosť, dokonalosť a láska. Učí na Gymnázium v Handlovej. Súrodenci – Ondrej učí na Žilinskej univerzite. Ján práve ukončil vysokú školu v Bratislave. Sestra Alžbeta absolvovala konzervatórium. Mama je učiteľka hudby, otec je elektroinžinier a pracuje v štátnej správe.

Martin, ako si prežíval miništrovanie za totality?

Učil som sa vnímať vieru a rásť v nej cez modlitby a Ježiša v Eucharistii, pretože práve vieru bola silným oporným bodom proti komunizmu, ktorý sa ma dotýkal ako všetkých. Prežívali sme ho v škole i na ulici, bol ukrutný, surový a nezmyselný. Sväté omše a kláštor popri domove boli mojou silnou ochrannou baštou, aby som sa udržal vo viere.

Bolo ti niekedy zaťažko ráno vstať, alebo obliecť si miništrantskú kamžu?

V kostole Najsvätejšej Trojice sa slúžili len večerné sväté omše. Do roku 1990 boli ranné sväté omše len na 1. piatok a v nedeľu o 6:45 a o 9:30. S bratom a rodičmi sme sa dohodli, že budeme miništrovať dvakrát týždenne a v nedeľu. Cítili sme povinnosť dodržiavať to, čo sme sa s rodičmi dohodli. Keď som mal jedenásť rokov, dostal som zvláštny dar. Zrazu som si uvedomil, že Pán Ježiš je tu pre nás každý deň a miništrovať pri svätej omši by som mal tiež každý deň. V štrnástich rokoch som išiel na strednú

školu mimo Prievidze.

Chcel si byť niekedy vzorom?

Páter Bednárik v roku 1987 po štrnástich rokoch pôsobenia v kostole Najsvätejšej Trojice bol preložený do Handlovej. Zaraz, behom roka odišlo 12 – 15 miništrantov starších odo mňa. Rozhodovalo sa, kto bude hlavným miništrantom. Ja som to nikdy nerobil, nebola to moja starosť. Ja som iba čítaval. Veď tam predtým boli starší chalani, ktorí mali hlavné slovo. Napríklad bratia Juricovci, Krivákovci, Hypiusovci, Bezákovci, Potom nastúpila ďalšia silná generácia, z ktorých viacerí sú tam dodnes. Vtedy som si uvedomil, že musím prevziať zodpovednosť aj za ostatných a byť im vzorom.

Vieme, že si organizoval rôzne športové turnaje.

Organizoval som niekoľko turnajov za rok, ktoré sme viedli s bratom Ondrejom a Peťom Schmidtom. Stretávali sme sa najmä s Bartolomejom a aj s Bojníčankmi – takmer 10 rokov pri futbale a volejbale. Volejbalových turnajov sa zúčastňo-

vali aj dievčatá. Potrebná rivalita pri športe nikdy nenarušila dobré vzťahy medzi mládežou z farského a piaristického kostola. V tom čase hráčov Bartolomeja viedli najmä Juraj Orlick, Emil Dalmady a Kamil Kulich, u dievčat Zuzka Orlíková.

Môžeš spomenúť ďalšie vaše aktivity?

Máme tri zbory do ktorých patria aj naši miništranti – Trosky, Gnosis a Iocus.

Je možnosť stať sa miništrantom ohraničená vekom?

Nie je. Zdalo sa, že vznikom piaristickej školy bude vekový priemer posunutý dole, keď sa škola stane „zásobárňou“ miništrantov. Veľa miništrantov je však len v nedeľu, vo sviatky a na školských svätých omšiach. Niektorí mladší žiaci chodia pravidelne. Vo všedné dni večer sú pri svätých omšiach viac-menej starší miništranti. Sú medzi nami aj ženáci. Nikdy nie je neskoro prísť.

Čím to asi bude, že mladších miništrantov ubúda a po revolúcii nevyrástla silnejšia generácia?

Niektorí rodičia neprivedú deti do kostola, nemajú záujem ísť do kostola. Sú pohodlní. Nie sú pre deti vzorom. Možno si myslia, že to za nich vyrieši piaristická škola či staré mamy. Pár detí chodí ráno cez týždeň a v nedeľu ich miništruje najviac.

Čo s tým?

Riešenie je v samotných rodičoch. Nie je však podstatné byť miništrantom. Žijeme tu svoju pozemskú púť, buď chceme Krista, alebo nie, to je otázka pre každého jednotlivca.

Existujú však aj dobré staré mamy...

Staré mamy sa skutočne snažia urobiť pre vnúčatá čo najviac. Aj my sme mali medzi miništrantmi chlapca, pre ktorého by stará mama obetovala aj život. Lenže dieťa sa vracalo do evidentne zlého pro-

stredia rodiny, kde sa okrem iného nežila viera. Zlý príklad rodičov ho zranil. Neskoršie sa dostal pod zlý vplyv kamarátov. Bolo to bolestné.

Je ťažké byť „šéfom“ miništrantov?

Náročnosť som pociťoval v prvých rokoch po revolúcii, lebo prišlo veľa nových miništrantov a nastali problémy s ich správaním pri sv. omšiach. Táto služba prináša aj to, že sa starám o miništrantské šaty - prezieram košeľe, golie-re, sukne a keď treba, urobíme s mamou doma drobné opravy. Tiež pomáhame kostolníckam pripraviť mikrofóny a knihy ku sv. omši. Avšak hlavnou náplňou je rozdeliť miništrantom úlohy, ktoré plnia pri sv. omši. Oporou systému je aj Peťo Šimkovič (predtým to boli jeho bratia Stano a Ján) a môj brat Ondrej.

Kedy sa miništrantských stretiek ujali piaristi?

Po pátrovi Bednárikovi si nás prevzal dp. Vladimír Farkaš, ktorý sa stal správcou kostola. Pokračoval v ceste pátra Bednárika. Stretávali sme sa v nedeľu po litániách raz, dvakrát za mesiac. Preberali sme rôzne duchovné otázky a mnoho iného. Do februára 1990, keď prišli piaristi, nás bolo okolo 25 – 30 chalanov. Po revolúcii narástol počet až na 50 – 55.

Raz pri návšteve kláštora sme mládež zastihli pohrúžených v modlitbe pri bohostánku s pátrom Alojzom...

Ano, tieto stretká pri bohostánku začal páter Alojz Orlický s miništrantmi a dievčatami. Počas školského roka prebiehajú tieto stretnutia v kláštornej kaplnke a v klube každý druhý týždeň v sobotu po sv. omši, ktoré vedú pátri Ján Hříb a Vojtech Dávid. Môže prísť každý, kto má záujem o vieru, o jej posilnenie a rast v láske k Bohu.

Sú medzi vami konvertiti?

Napríklad raz prišiel za pátrom Alojzom 12-ročný chlapec, ktorý chcel nie len miništrovať, ale požiadal aj o krst. Páter sa ho ujal, mládež ho prijala medzi seba, modlili sa zaňho ženy v kostole. Mládenec dokonca už vstúpil do rehole bosých karmelitánov.

Vyšli z vašich radov aj kňazi?

Áno, redemptoristi Róbert Bezák a Václav Hypius a piarista Stanislav Šimkovič.

Kto ťa v tvojom živote motivoval k vyšším métam?

Videl som vzor predovšetkým v modliacej sa mame a vo viacerých kňazoch. Panna Mária je pre mňa vzor dokonalého plnenia vôle Božej.

Vieš ohodnotiť terajšiu slobodu? Jej klady i záporny?

Zhrniem to ako učiteľ do pár slov. Ak deti nevidia rodiča pri modlitbe a pri svätej omši, vidia kopu iných lákadiel. Tie sú pestrejšie ako kedykoľvek predtým. Komunizmus bol systém ubíjajúci, liberalizmus je systém slobodný, avšak prefikanejší. Dáva mládeži 10 – 15 iných lákadiel ako modliť sa, či byť na

svätej omši, alebo užitočne využiť svoj voľný čas.

Hovorí sa o miništrantoch, že sú plní humoru...

Aj tak sa to dá povedať. Napríklad prišli chalani miništrovať so zlomenými rukami. Stáli pri oltári – jeden mal zlomenú ľavú ruku, uprostred stál miništrant bez zlomených rúk a vpravo miništrant s pravou zlomenou – dohodli sa. Alebo, keď miništrantovi padne sviečka, či sukňa. Ale nerád vidím zabávať sa miništrantov pri sv. omši.

Je medzi pátrami a vami, miništrantami vzájomná radosť?

Spolupráca je vynikajúca a miništrantské spoločenstvo sa preto drží, lebo sú rozumní a chápací pátri. Neobmedzujú nás ani vekovo ani nijako inak. Bez pátrov by neboli miništranti. Som presvedčený, že nová generácia určite dorastie.

Aký je tvoj odkaz na záver?

Ak rodič nechce byť svätý, nechce byť zbožný, nehľadá cesty k svätosti, aj jeho dieťa ťažko bude hľadať cesty k svätosti.

Rozhovor pripravila Anna Gálová

Z FARSÝCH OZNAMOV

- Zápis nových birmovancov (stredoškolákov a starších) bude v sobotu 10. 9. 2005 od 10:00 hod. do 12:00 hod. vo farskom kostole sv. Bartolomeja.
- Zápis dospelých na krst, prvé sv. prijímanie a birmovku bude v sobotu 10. 9. 2005 o 16:00 hod. vo fare, Mariánska 4, Prievidza.
- Srdečne pozývame na stretnutie bývalých žiačok dievčenskej školy so sestrou Silviou Hlaváčovou, ktoré sa uskutoční dňa 18.9.2005 o 15:00 hod. v Centre pre rodinu (Trnka) v Prievidzi. Vašu účasť nahláste v predajni LÚČ do 30.8.2005.
- Od začiatku septembra sa môžu záujemci o skauting informovať, alebo prihlásiť u zborového vodcu Miroslava Hrivňáka na tel. čísle 0904 891 025.

Na Orave dobre... alebo Diagnóza VP 2005

Keď v roku 1990 kňaz Juraj Drobný zorganizoval maličký festival kdesi v Horných Kočkovciach, netušil, že festival vydrží. A nielen že vydrží, ale aj porastie... Jeho 15. ročník (19.-24.7.2005) sa konal už po ôsmykrát v Námestove na hornej Orave. Zúčastnili sa ho štyria ľudkovia z Prievidze. Táto malá skupinka sa cez víkend rozrástla ešte o jedného človeka. Chceme sa podeliť s tým, čo sme videli, počuli a zažili:

Festival začal v utorok večer svätou omšou. Privítal nás pravý oravský chlad, dážď, ale otvorené srdcia to preteplili. Bolo nás 550 ľudí zo všetkých kútov Slovenska, z Čiech i z Poľska.

Súčasťou festivalu boli aj tvorivé dielne. Od stredy až do piatku sme v nich každý deň prežili takmer sedem hodín. Každý si vybral, čo ho zaujalo: muzikantské dielne pre takmer profesionálov, spevokol, Tai-zé adorácie, tanec, modlitba, výtvarná komunikácia, muzikál... Jednoducho, každý chcel a mal príležitosť prispieť svojím talentom.

Každý večer bola v kostole svätá omša a po nej v amfiteátri na brehu Oravskej priehrady koncerty známych aj menej známych gospelových skupín.

Súčasťou festivalu bol aj Pilgrim Fest, teda takmer nonstop projekcia dokumentárnych filmov. Ja som si stihla pozrieť iba dva: Deti z Nyumbani a Taký všedný život. Prvý bol o deťoch, ktoré od svojich HIV-pozitívnych rodičov zdedili tento smrtiaci vírus a po ich smrti zostali na svete samé, druhý o živote a práci

rehoľných sestričiek na misiách v Rusku na Urale. Filmy boli krásnou príležitosťou vidieť, ako veľa máme a ako málo dávame.

Ako sa blížil víkend, prichádzali stále noví a noví ľudia. A my sme si medzitým zvykli: na tvrdú podlahu v triedach, kde sme spali, trochu nepohodlné spacáky, rady v jedálni, všadeprítomnú oravskú zimu a občas aj kvapky dažďa.

Víkend v Námestove spoločne prežilo okolo 2500 mladých ľudí a samozrejme kopec domácich či blízko bývajúcich ľudí, ktorí každý večer odbehli do vlastných postelí.

Od piatku začali prezentácie tvorivých dielní. Na svätej omši spievala dielňa Spevokol, pred polnocou bola Taizé modlitba. Bolo úžasné sledovať, ako sa títo ľudia za tri dni naučili štvorhlasné piesne a pridali aj kúsok seba a radosti z talentov,

ktoré dostali. V sobotu sa v kultúrnom dome predviedli ďalšie tri dielne. Prvý bol muzikál. Hlavnou myšlienkou bolo, že napriek moci, peniazom a egoizmu dnešného sveta, iba človek s čistým srdcom plným Boha, môže zmeniť svet. Keď vo finále nevidiaca Janka spievala žalm: „Stvor vo mne srdce čisté, daj mi priamu myseľ a neodnímaj mi svojho Ducha...“, všetci sme sa zamysleli, ako je na tom naše srdce. Ďalej sa predviedli účastníci dielne tanca, pod vedením skvelého tanečníka Paľa Danka. Ich vystúpenie malo tri časti: Peklo, Očistec a Raj. Fantastická hudba, dominantná červená farba a úžasný výkon tanečníkov

vyčarili v sále tajomnú, mystickú atmosféru. Poslednou bola dielňa so záhadným názvom Ja verím. Viedli ju Daniel a James zo skupiny Heaven's Shore. Svojich zverencov naučili deliť sa o svoju vieru a radosť netradičným spôsobom: hip-hop tancom, spevom, divadlom, pantomimou, hudbou. V skratke, boli výborní. A nielen oni. Všetci, ktorí sa niečo naučili a o niečo podelili s ostatnými...

Po svätej omši bol opäť koncert. Skupín bolo veľa, ale rada spomeniem aspoň jednu - Kapucíni. Myslím, že boli hviezdou večera. Úžasné pesničky, brat Ondro, ktorý hrou na ústnej harmonike ohúril asi každého, pesničkár Stanley, bratia Felix a Mišo a jeden chalan, ktorý tak skvele hral na saxofóne, píšťalke, fujare a ktovie na čom ešte. Mne sa najviac páčila pesnička o valachoch z Terchovej, ktorí ako prví prišli za Ježiškom do Betlehema, aby mu doniesli „slovenské dary“ – žinčicu, riadny kus slaniny, aby vládol splniť to, na čo bol poslaný a svätému Jozefovi fľašu pálenky. Ich vystúpenie bolo duchovné, hlboké a napriek tomu vtipné a ľudské... všetko spolu. Bolo vidno, že bratia sú Pánom naplnení a chcú sa s Ním podeliť. Tak to vyzerá, keď rehoľníci spievajú, hrajú a zabávajú takmer 3000 ľudí v námestovskom amfiteátri. Ozaj, v ten večer bolo prvýkrát vidno na oblohe hviezdy...

Posledným dňom festivalu bola nedeľa. Konečne bolo jasno, slnečno a teplo. Hotové Božie požehnanie po piatich chladných a upršaných dňoch. Svätá omša bola vonku, pod holým nebom, v amfiteátri.

Pozvanie prijal spišský pomocný otec biskup Mons. Štefan Sečka. Okrem

neho prišlo asi 10 kňazov z celého Slovenska od Bratislavy po Prešov. Amfiteáter bol plný, prišli všetci účastníci, vystupujúci aj domáci. Bolo to krásne spoločenstvo. Otec biskup nám povedal, že svet od nás očakáva vernosť a vytrvalosť. Určite sa medzi nami cítil dobre, pretože povedal, že pozvanie na Verím Pane by prijal opäť. Asi ho festival chytil za srdce. A nie je sám. O rok sa tam mnohí chystajú opäť, ja už po štvrtýkrát. Je mi ľúto, že z Prievidze nás bolo tak málo, že ostatní asi nemajú čas, alebo chuť, či záujem niečo pekné zažiť. Môžete tam veľa vidieť počuť, veľa dostať a veľa dať...

Hlavnou črtou festivalu je rodinná atmosféra a pohoda. Dôležité je, že je tam každý prijatý a vítaný. Ľudia z Bratislavy i zo vzdialenej dedinky kdesi na východe, katolíci, iní kresťania i hľadajúci s úprimným srdcom. S rovnakou láskou toto spoločenstvo prijalo medzi seba otca biskupa, kňazov, mladých, starších, deti. Každý tu niečo dokázal. Tí, čo majú veľa talentov i tí nesmelší, slepá Janka so svojím krásnym psíkom, chlapani i „bezproblémové“ dievčatá zo Žakoviec, ako ich s láskou nazýva ich „táto“, kňaz Maroš Kuffa.

Riaditeľ festivalu Juraj Drobny, teda vlastne námestník Riaditeľa festivalu, ako sa sám nazýva, hovorí, že Verím Pane nie je obyčajný festival. Je to diagnóza. Kto ho zažije, vyskúša a uvidí, bude chcieť prísť znova a znova. Boli sme nakazení. Diagnóza Verím Pane nám zostáva. A nechceme sa z nej liečiť. Veríme, že o rok sa všetci znova stretne a bude nám fajn.

A o tom festival Verím Pane je...

Mária Kvetová

Letný denný kresťanský tábor 2005

Aj tento rok sa pokračovalo v tradícii a pán dekan s mladými zorganizovali letný detský kresťanský tábor. Sám Boh nám doprial pekné a usmievavé počasie, aj keď v stredu sa nám našu dobrú náladu snažil pokaziť dážď. No na našich tváričkách sa stále ihral úsmev a dobrá nálada. Sladké odmeny boli uspokojením za dobre vykonanú námahu pri zábave a súťažiach.

Tak ako sa na nás patrí, mali sme každý deň svätú omšu. Slúžieval ju pán dekan, alebo pán kaplán. Niekedy bola u nás v kostole sv. Bartolomeja, raz v Bojniciach, raz pod vrchom Malý Grič a v piatok v pútnickom mieste Rajecká Lesná. Pondelok bol dňom zoznamovania sa. Po zoznamení sme sa vybrali k požiarnikom

Utorok bol dňom výstupu na vrch. Zapotili sme sa. Potom sme sa duchovne posilnili počas svätej omši na lúke pod kopcom. Aby sme načerpali i telesných síl na troch studničkách sme si spravili opekačku z výborných daro-

vaných špekáčiek od pána Borku z Nepál. Každému chutilo, pretože výstup nás vyčerpal. Po dobrom obede sme sa zahráli a išli sme domov, kde sme načerpali nové sily do nového dňa plného ďalších prekvapení a zážitkov. Každý

deň bol plný prekvapení. Stredajší celodenný dážď nám prekazil pôvodne naplánované olympijské hry, zato sme sa zahráli na hviezdy zo superstar a strávili sme pekný deň u piaristov.

Štvrtok sme sa vybrali do najstaršej ZOO do Bojníc. Po svätej omši nás čakala ZOO-škôlka, kde sme sa dozvedeli

z odborného výkladu pána Kmeťa zaujímavosti zo života zvierat, vyfotili sme sa s hadom a poprezerali sme si celú zoológickú záhradu. Poobede nás čakal skautský chodník, na ktorom sme sa učili viazať rôzne uhly, zakladať oheň a veľa

vecí, ktoré sa nám raz určite zídu.

V piatok ráno, sme sa vybrali na púť do Rajeckej lesnej. Pomodlili sme sa krížovú cestu, pozreli sme si Slovenský Betlehem a pán dekan nám odslúžil sväté omšu. Poobede sme absolvovali avizované olympijské hry, ktoré nám v stredu prekazil dážď. Na záver nás čakalo vyhodnotenie a sladké odmeny.

Ďakujeme všetkým, ktorí pomohli pri organizácii tábora, veľké ďakujem patrí animátorom, ktorí sa o nás príkladne starali. A jeden krátky odkaz na koniec: „Tešíme sa na stretnutie o rok na celotýždňovom tábore.“

Marián Ded, diakon

Spev, modlitba, hry a spoločenstvo

(Bartolomejčatá na sústredení)

V posledný júlový deň autobus priviezol do Prievidze skupinku detí a mladých. Vyložili batochy a zvíтали sa s rodičmi, s ktorými týždeň neboli. Začalo sa rozprávanie - udalosti, zážitky, pocity, radosti i starosti. Mnohí zanôtili i nejakú tú novú melódiu, ktorú sa za ten týždeň naučili. Spomienky a nostalgické úvahy o nezastaviteľnom čase naplnili mysle pocestných.

Takto vyzeral návrat zboru Bartolomejčatá zo sústredenia vo Veľkom Rovnom. Stručne zhrnutý obsah ich rozprávania by vyjadrili slová: drina na nácvikoch pri učení sa nádherných piesní o Bohu, vzťahy k nemu a k ľuďom;

Ježiš vo Sviatosti oltárnej bývajúcí spolu s nami pod jednou strechou; každodenná sv. omša a modlitba ruženca Božieho milosrdenstva; spoločné i individuálne modlitby; šport, hry, súťaže a zábavné scény; turistika v prírode stvorenej Jeho rukou; plnenie si svojich každý deň losovaných funkcií; hra „Anjelská pošta“, pri ktorej si každý vylosuje svojho zverenečka, o ktorého sa celý deň stará a modlí sa zaňho. Každý si okrem batožiny doniesol aj nejaké to duchovné ovocie: zlepšenie v speve, znalosť nových piesní, kamarátstva a priateľstvá,

skúsenosť spoločenstva a semienka Božieho slova zasiate v srdci.

Chceli by sme touto cestou poďakovať nášmu dekanovi Mons. Jánovi Bednárovi za podporu, nášmu kaplánovi Michalovi Masnému, ktorý sa úžasne staral o náš duchovný rast, našim kuchárkam Silvii Orlikovej a Márii Dalnadyovej za obetavú starostlivosť o naše hladné žalúdky, vedúcim Kvetke Laurincovej a Matke Fritzovej za zorganizovanie tohto podujatia i všetkým ostatným, ktorí nám akýmkoľvek spôsobom pomohli.

Najdôležitejšou osobou, ktorá medzi nami bola a stále je je náš nebeský Otec, bez ktorého požehnania sa nepodarí žiadne dielo a preto naša najväčšia vďaka patrí Jemu.

Marek Šimurka

Diecézne pastoračné Centrum pre rodinu v Prievidzi

Pod'te ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení a ja vás posilním...

Mt 11, 28

Adorácia je jeden z najlepších spôsobov ako byť blízko Bohu. Boh nás pozýva, aby sme si v tichu Jeho prítomnosti osviežili dušu, načerpali nových síl do každodenných zápasov a ďakovali aj za to najmenšie dobro nášho života.

Spoločná adorácia manželov rodín je zároveň chvíľou vzájomnej blízkosti,

posvätenia vzťahu, odpustenia a liečenia zranení. Je cestou oživenia, udržiavania a stáleho rastu v prvotnej láske.

Naše adorácie majú spoločný úmysel: prosba o Božie požehnanie pre vlastnú rodinu, ako aj pre všetky rodiny na svete, no zvlášť pre tie, ktoré prechádzajú akýmikolvek ťažkosťami a skúškami.

Adorácie rodín

Diecézne pastoračné Centrum pre rodinu (CPR) Banskobystrickej diecézy začína v **septembri** stretnutia rodín pri tichej adorácii pred Najsvätejšou Sviatosťou v kaplnke Centra Jána Pavla II. Chceli by sme sa aj my pridať k tejto krásnej aktivite. V kaplnke nášho CPR na Námestí slobody 21 sa počas sobôt budete môcť prísť pokloniť a v tichu adorovať pred Eucharistickým Pánom Ježišom.

Adorácie rodín budú vždy v sobotu od 9:00 hod do 11:30 hod. V prípade veľkého záujmu a dohode bude možné adorácie predĺžiť aj do poobedných hodín.

V sakristii kostola sv. Bartolomeja, sv. Terézie z Lisieux, Najsvätejšej Trojice, Mariánskom kostole, si môžete vyzdvihnúť záväzný zápisný lístok. Nájdete ho aj na stránke www.farapd.sk.

Spôsob rodinnej adorácie v Centre pre rodinu na Námestí slobody 21 v Prievidzi:

1. Pred Najsvätejšou Sviatosťou adorujú **manželské páry** resp. celé rodiny (vždy min. jeden manželský pár). Ak niektorý z manželských párov nemôže prísť na dohodnutý čas, dá to vedieť aspoň jeden deň dopredu v CPR osobne alebo telefonicky.
2. Adorácia sa uskutočňuje počas sobôt.
3. Adorácia prebieha v tichu osobného stretnutia s Bohom.
4. Dĺžka adorácie jedného manželského páru v dohodnutom čase je 30 min. v každom kalendárnom mesiaci.
5. Čas zotrvania pred Najsvätejšou Sviatosťou v kaplnke resp. pobyt v priestoroch CPR je limitovaný iba celkovým ukončením adorácie.
6. Prístup do kaplnky počas adorácie nie je obmedzený iba na prihlásené manželské páry, pozývame manželské páry a rodiny aj na dobrovoľnú adoráciu v rámci vašich možností.
7. Prosíme dodržať princíp **manželských adorácií**.
8. Počas adorácie je možný prístup deťom do detskej izby na voľné pokojné hry.

Mária Melicherčíková

Aj takto sa dajú prežiť tri týždne prázdnin

Diecézne pastoračné Centrum pre rodinu ponúklo deťom v júli tri týždne bohatého programu. V letnom dennom tábore sa vystriedalo podľa zoznamov 80 detí.

Cieľom dochádzkového tábora bolo hlavne ponúknuť deťom dobrý program, pomôcť rodičom postarať sa prvý mesiac o deti, aby mohli potom prežiť rodiny dovolenky spoločne a popri tom sa deti niečo nové naučili.

Čo sme celé tie týždne robili? Jazdili, vo fantázii lietali, chodili do prírody, spoznávali jej tajomstvá a zákonitosti, obdivovali cudzo krajinné a domáce zvieratá. Ďalej sme poznávali okolie Prievidze, Bojníc, Kremnicu a Harmanec, športovali, plnili úlohy a hlavne zoznamovali sa novými kamarátmi. Málo? Nuž ešte pridajme trošku umeleckej šikovnosti a fyzickej zdatnosti.

V pondelok sme si obzreli kúsok sveta z chrbta koňa v Hipo centre... Super pocit. Sú to krásne zvieratá. Niektorí jazdili prvýkrát, niektorí už aj viac, ale radosť mal každý.

Viete, aký je rozdiel medzi Cesnou a Zlinom? Deti z tábora už áno. A dozvedeli sa aj to, ako sa meria veľkosť, hustota a výška oblačnosti. Okrem týchto ešte oveľa viac informácií sa dozvedeli na Prievidzskom letisku od odborníkov a majstrov v lietaní z Aeroklubu Prievidza.

Zblízka videli, ako sa vyrábajú ultra ľahké motorové lietadlá Dinamic, známe po celom svete.

Utorok:

Možno sa to zdá ako malý výlet, ale vyjsť na kalváriu nad Bojnícami, všímať si zariadenia, sledovať okolie, turistické

značky, počítať schody a napojiť sa na inú turistickú značku chce aspoň trochu sústredenia. Deti sú šikovné a všetci to absolvovali naozaj v pohode.

Aký znak je na kríži v kaplnke sv. Vendelína nad

Bojnicami? Aj toto bola jedna z úloh, ktoré deti zvládali. Znak Slovenského skautingu odkreslili do zošitov a pridali ho k odpovediam na predchádzajúce úlohy.

Jeden deň bolo po silnom daždi, tak sme trasu upravili a miesto výstupu na kalváriu sme obdivovali Bojnické kúpele.

Utorkové poobedia patrili ZOO. Znovu som sa presvedčila, že najkrajšie vedľa žasnúť deti.

Aj ten bubo, ktorým nás v detstve rodičia strašili tam bol - BUBO BUBO, čiže výr skalný.

Ďalšia otázka, preverujúca postreh detí. Vy

stúpenie skupiny historického šarmu a sokoliarov Aqila zožalo veľký potlesk. No

a ako „bonus“ za skrátenú trasu mala jedna skupina detí výstavu rôznorodnej preparovanej

aj živej chrobače a motýľov v Bojniciach. Dokonca si mohli pohladieť živé plazy. Vďaka odbornému výkladu p. Andrisa sa deti dozvedeli o ich pôvode a spôsobe života.

Prameň Sýkorka, sedlo Uhlisko a vrch Malý Grič deti absolvovali v každú stredu. Opekačka sa vydarila, aj keď sme jedenkrát museli zbierať suché drevo cestou hore.

Naše nožičky dostali poriadne zabráť. Na dlhší oddych nebol čas, lebo na štvrtok bol naplánovaný celodenný výlet.

Na tento deň sa deti tešili najviac. Každý týždeň bol zameraný inak. Kremnica, Harmanecká jaskyňa. Múzeá, výstup do veže, zbrane, zlato a mince. Všetko bolo veľmi zaujímavé. Náročný výstup k Harmaneckej jaskyni a samotná jaskyňa s 1043 schodmi, osviežujúcimi 5°C, poletujúcimi netopiermi či kvapkajúcou vodou a popri tom všetkom ešte zaujímavý vý-

klad sprievodcov sa deťom veľmi páčili. Cestou autobusom späť sa dostavila únava, pre mnohých bol spánok nevyhnutný. Koniec týždňa bol trochu odľahčený, cieľom našich výprav bol lesopark. Preverili sme pevnosť a odolnosť preliezačiek aj

všetkého zariadenia, ktoré je pre deti k dispozícii a zahráli si f u t b a l o v é

„turnaje“ zmiešaných družstiev dievčat s chlapcami. Pred obedom sme mali ďakovnú sv. omšu. Po obede deti vytvárali ďakovný list sponzorovi, rôzne kvety z papiera, maľovali, hrali stolný futbal a tenis, na dvore vybíjanú a hlavne sme spolu vyhodnotili vždy celý týždeň tábora aj úlohy, ktoré deti plnili. Odmenili sme tých, ktorých deti samy určili, ale drobná pozornosť sa ušla každému.

Veľká naša vďaka patrí Pánu Bohu za jeho úžasnú ochranu, ktorú nad nami držal počas celých troch týždňov. Ďakujeme sponzorom: Skanska BS a.s., MUDr. Záborskej a firme Alfaplast trade. Práve vďaka nim mohli mať deti taký bohatý, ale finančne náročný program. Ďakujeme za pomoc kaplánovi Radovi Bujdošovi a Sr. Antónii. Celý týždeň boli deti vo vynikajúcej starostlivosti vedúcich: Terezky,

Moniky, Marcelky, Martinky, Matildy, animátorkám a hlavne Tiborkovi, ktorý občas odnosil na svojom chrbte zásoby a nás vyprovokoval k neočakávaným fyzickým výkonom. Najkrajším pokračovaním boli pre nás všetkých spokojné detské úsmevy...

Text: Melicherčíková
Foto: str 13-15 T. Nedeliak
a M. Melicherčíková

LITURGICKÉ OKIENKO

7. august - 19. nedeľa cez rok „A“

Č1 - On mu povedal: „Vyjdi a postav sa na vrchu pred Pána!“ 1Kr 19,9a. 11-13a

R - Ukáž nám, Pane, svoje milosrdenstvo a daj nám svoju spásu. Ž 85

Č2 - Hovorím pravdu v Kristovi, neklamem, aj moje svedomie mi v Duchu Svätom dosvedčuje... Rim 9, 1-5

Ev - Ježiš rozkázal učeníkom, aby nastúpili na loďku a išli pred ním na druhý breh, kým on rozpustí zástupy. Potom vystúpil sám na vrch modliť sa. Zvečeralo sa a on tam bol sám. Mt 14, 22-23

Nad ránom P. Ježiš kráča po mori a učeníci sa zľakli... Hovorí Petrovi: Pod! Peter vystúpil z loďky, vykročil po vode a išiel k Ježišovi.

14. august - 20. nedeľa cez rok „A“

Č1 - Toto hovorí Pán: „Zachovajte právo, konajte spravodlivo, lebo je blízko moja spása... Iz 56,1.6-7

R - Velebte Pána, všetky národy. Ž 67

Č2 - Lebo Božie dary a povolanie sú neodvolateľné. Rim 11, 13-15. 29-32

Ev - **Tu prišla k** nemu istá kanaánska žena z tých končín a kričala: „Zmiluj sa nado mnou, Pane, syn Dávidov! Dcéru mi hrozne trápi zlý duch. Ale on jej neodpovedal ani slovo. Mt 15,21-28

Neskôr žena prosila opäť a vravela: ale aj šteňatá jedia odrobiny, čo padajú zo stola ich pánov. Ježiš povedal: Žena, veľká je tvoja viera! Nech sa ti stane, ako chceš...

15. august – Nanebovzatie Panny Márie – slávnosť /-pondelok/

Č1 - Teraz nastala spása, moc a kráľovstvo nášho Boha...

Zjv 11.19a, 12, 1-6a. 10a-c

R - Po tvojej pravici, Pane, stojí kráľovná ozdobená zlatom. Ž 45

Č2 - Lebo ako je skrze človeka smrť, tak je skrze človeka aj zmŕtvych vstanie...

1 Kor 15,20-27a

Ev - V tých dňoch sa Mária vydala na cestu a ponáhľala sa do istého judejského mesta v hornatom kraji. Vošla do Zachariášovho domu a pozdravila Alžbetu. Len čo Alžbeta začula Máriin pozdrav, dieťa v jej lone sa zachvelo a Alžbetu naplnil Duch Svätý. Vtedy zvolala veľkým hlasom: Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života... Lk 1, 39-56

21. august – 21. nedeľa cez rok „A“

Č1 - V ten deň zavolám svojho služobníka a oblečiem ho do svojho rúcha... Iz 22, 19-23

R - Pre svoje večné milosrdenstvo neopúšťaj nás, Pane. Ž 138

Č2 - Ved' kto poznal Pánovo zmýšľanie? Alebo kto bol jeho radcom? Rim 11, 33-36

Ev - Keď potom Ježiš prišiel do okolia Cézarey Filipovej, pýtal sa svojich učeníkov: „Za koho pokladajú ľudia Syna človeka?“ Mt 16,13-20

Peter hovorí Pánu Ježišovi: Ty si Mesiáš, Syn živého Boha! Ježiš mu hovorí: Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu...

28. august - 22. nedeľa cez rok „A“

Č1 - Zvádzal si ma, Pane, nuž dal som sa zviest'... Jer 20, 7-9

R - Za tebou prahne moja duša, Pane, Bože môj. Ž 63

Č2 - A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovou zmysľania...

Rim 12, 1-2

Ev - Od tej chvíle začal Ježiš svojím učeníkom vyjavovať, že musí ísť do Jeruzalema a mnoho trpieť od starších, veľkňazov a zákonníkov, že ho zabijú, ale tretieho dňa vstane z mŕtvych. Mt 16, 21-27

P. Ježiš hovorí apoštolom: Kto chce byť mojím učeníkom, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma...

29. august – Mučenícka smrť sv. Jána Krstiteľa – spomienka - / pondelok /

Č1 - A ja, hľa, urobil som ťa dnes opevneným mestom... Jer 1, 17- 19

R - Moje ústa, Pane, budú hlásať tvoju spásu. Ž 71

Ev - Herodes dal Jána chytiť a v putách vrhnúť do väzenia pre Herodiádu, manželku svojho brata Filipa, lebo si ju vzal za ženu. Herodias mu strojila úklady a chcela ho zabiť, ale nemohla, lebo Herodes sa Jána bál. Povedala svojej dcére, aby si žiadala hlavu Jána Krstiteľa. Kráľ poslal kata a rozkázal mu priniesť jeho hlavu. Učeníci prišli, vzali jeho telo a uložili ho do hrobu.

Mk 6,17-29

Pripravila Alica Karaková

Odmena - hore sa na Kľak!

Po skončení Letného denného tábora v Diecéznom pastoračnom centre pre rodinu sme našim verným animátorkám ponúkli výlet za odmenu. Nuž a čo by to bol za výlet, keby bol menej namáhavý, ako tábor? Tak sme sa rozhodli, že dobyjeme nejaký kopec a šlo sa na 1352 m vysoký Kľak.

Výstup v dusnom počasi, nad celým okolím sa vznášal opar, cestou späť začalo pršať, v Prievidzi sme zmokli cez búrku až do nitky, ale stálo to za to!

M.M. a T.N.

FARSKÁ KRONIKA OD 26. 6. 2005 DO 25. 7. 2005

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali

Sabina Duškovičová
Lujza Ťažiarová
Samuel Gavliak
Damián Bielik

Kristína Bieliková
Terézia Činčurová
Jasmína Hudecová
Viktória Mečiarová

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Ing. Marek Macho – Mgr. Andrea Michnová
Ing. Štefan Mikuško – Viera Genšišňáková
Milan Valent – Katarína Tomovičová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Karol Kubela – 85 r.
Rudolf Bochňák – 79 r.
Anna Ďurecová – 71 r.
Marta Bobáková – 70 r.
Ondrej Semančík – 53 r.
Margita Štecová – 63 r.

Milan Dérer – 69 r.
Matilda Strečanská – 77 r.
Štefan Šimorka – 46 r.
Mária Mečiarová – 80 r.
Emerencia Erneková – 85 r.

*Odpočinutie večné daj
dušiam, Pane ...*

Foto: titulná strana a str. 2 M. Melicherčíková, str. 4 archív M. Karpiš, str. 9-10 L. Novák, str. 11 M. Šimurka, str. 17 T. Nedeliak a M. Melichečíková

BARTOLOMEJ – časopis privedzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. www.farapd.sk e - mail: bartolomej@farapd.sk

Vychádza raz mesačne. Adresa: **Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza**, t. č.: 046 / 542 28 01.

Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk.

Redaktori: A. Gálová, B. Svítok, J. Balázová, MUDr. V. Rumanová, A. Karaková, Alojz a Karol Vlčkovci, M. Melicherčíková ml., Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: **PATRIA L, spol. s. r. o. Prievidza**. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Stručný prehľad postojov pri sv. omši

Od Introitu (vstup kňaza) po Amen po Modlitbe dňa	stojíme
Čítania, žalm (prípadne sekvencia)	<i>sedíme</i>
Aleluja, evanjelium (prípadne opakovanie Aleluja)	stojíme
Homília	<i>sedíme</i>
Verím v Boha, Modlitby veriacich	stojíme
Prinášanie a príprava obetných darov	<i>sedíme</i>
Od výzvy: Modlite sa bratia a sestry, aby sa moja i vaša obeta zaľúbila Bohu Otcu Všemohúcemu až po epiklézu (ruky kňaza sú vystreté nad obetné dary - zvonenie zvončekom predchádza epiklézu)	stojíme
Epikléza, premenenie	kl'áčime
Keď kňaz pokľakne po pozdvihovaní kalicha	vstávame spolu s kňazom
Od výzvy: HPa, tajomstvo viery po spev Baránok Boží	stojíme
Výzva: HPa, Baránok Boží...	kl'áčime
Procesia k sv. prijímaniu	v rade na prijímanie nepokľakávame
Modlitba po prijímaní	stojíme
Oznamy	<i>sedíme</i>
Záverečné obrady	stojíme

PRIEVIDZSKÁ PÚŤ 2005

Slávnosť Nanebovzatia Panny Márie

Piatok 12. augusta

17:00 - SV. OMŠA v Mariánskom kostole - dp. Jozef Hanák, farár v Turanoch

18:00 - SOIREÉ - „PROS ZA NÁS HRIEŠNYCH“

- História Mariánskeho kostola - Barbora Matáková a spev Peter Ripka s doprovodom p. Alice Karpišovej

Sobota 13. augusta

16:50 - SPRIEVOD so sochou Panny Márie z Mariánskeho kostola

17:00 - VEČERADLO k Panne Márii

18:00 - VIGÍLNA SV. OMŠA - P. ThLic. Vojtech Dávid, SchP

- zbor Rosnička

19:00 - ROSNIČKA z piaristickej ZŠ

19:45 - KVAPKY z Kanianky

20:00 - KRÍŽOVÁ CESTA v Mariánskom kostole

20:15 - SPRAY z Veľkej Lehôtky

21:00 - BARTOLOMEJČATÁ z farského kostola

21:30 - GNOSIS - z piaristického kostola

22:15 - TAIZÉ ADORÁCIA - Nádej zo Zapotôčiek

23:00 - MLÁDEŽNÍCKA SV. OMŠA - dp. Marek Veverka, kaplán

- spieva zbor Nádej

Nedeľa 14. augusta

7:30 - SV. OMŠA v Mariánskom kostole - Mons. Ján Bednár, dekan

9:15 - PROGRAM zboru Bartolomejčatá

10:00 - SLÁVNOSTNÁ SV. OMŠA - ThDr. Gabriel Brendza, farár v Selciach

11:15 - PO SV. OMŠI SPRIEVOD so sochou Panny Márie do Mariánskeho kostola

14:30 - DETSKÉ ŠPORTOVÉ POPOLUDNIE na Mariánskom vršku

17:00 - VEČERADLO k Panne Márii vo farskom kostole

18:00 - SV. OMŠA vo farskom kostole - dp. Michal Masný, kaplán

Spovedanie v piatok a v sobotu pred a po sv. omši.

Počas púte bude zbierka na dofinancovanie organov vo farských kostoloch: sv. Bartolomeja v meste a sv. Terézie na Zapotôčkoch.